

Els dijous del

Cineclub

Estrenes | 6 de febrer de 2014 | Horari: 20.00 i 22.30 h

La Plaga

2013, Neus Ballús

Sinopsi

Raül, un camperol ecològic; Lúrie, un lluitador de lluita lliure; Maria, una anciana en una residència; Rose, una infermera filipina i Maribel, una prostituta. Històries creuades de personatges reals interpretats per ells mateixos.

Fitxa artística

Raül Molist
Maria Ros
Rosemarie Abella
Lúrie Timbur
Maribel Martí

Fitxa tècnica

Director.....Neus Ballús
Guió.....Neus Ballús
Pau Subirós
Productor.....Pau Subirós
Música original.....David Crespo
Fotografia.....Diego Dussuel
Muntatge.....Neus Ballús
Domi Parra
Durada.....85 minuts
Any.....2013

La Plaga és el primer llargmetratge de la directora molletana Neus Ballús. Es va estrenar al febrer de 2013 a la Berlinale. Des d'aleshores, tant la realització com la seva directora han anat sumant nominacions a diversos premis, molts dels quals els hi han estat concedits. El jurat de del Col·legi de Directors i Directores de Cinema de Catalunya l'ha designat com la millor Òpera Prima 2013 del cinema català "per reflectir amb encert a través dels conflictes dels seus personatges i de la metàfora de la plaga el moment de crisi que estem vivint". Últim dels premis va ser el diumenge passat, quan va rebre 4 Gaudí: millor

pel·lícula catalana, millor direcció, millor guió original i millor muntatge.

La plaga no només remet a la mosca blanca que perjudica la collita d'un dels personatges principals sinó que també és una metàfora de la precarietat actual, fruit de la crisi que estem vivint. Neus Ballús comenta en una entrevista, feta pel reportatge *On és el cinema social?*, la importància de la implicació del cinema en els problemes als què s'enfronta la societat ja que, com la directora afirma, "durant molt de temps hem donat l'esquena a la realitat i ni el cineasta ni l'artista és algú que visqui fora

d'ella". El cinema té el potencial de transmetre un missatge i Ballús l'aprofita en aquest film on, a mig camí entre el documental i la ficció, es mostren uns problemes reals que afecten a gent real. El fet de que els protagonistes es representin a si mateixos, dóna al film un testimoni autèntic de les situacions que s'estan vivint i una gran versemblança que deixa entreveure que allò va més enllà de la ficció. La implicació i resonància social del llargmetratge queda del tot demostrada amb la nominació als Premis LUX del Parlament Europeu, els quals pretenen recolzar aquelles pel·lícules involucrades amb l'actualitat política i social.

L'actualitat del film es basa en un espai existent i el testimoni d'unes vides concretes entrecruades. El llargmetratge es

va gestar durant quatre anys, en els quals es va anar coneixent els personatges, les seves vides i el seu entorn. L'entorn era Gallecs, un dels últims espais sense urbanitzar del Vallès Oriental que es troba entre el món rural i l'industrial. Aquest espai va ser el primer que va inspirar la directora i guionista. En un primer moment, es va interessar en dur a terme un documental sobre aquest indret, moguda sobretot per la gran diversitat d'usos i de persones que interactuen en aquest lloc. A mesura que es va anar inserint en l'espai, va anar coneixent les diferents històries personals que la van dirigir a un nou plantejament del projecte. A partir d'una unitat narrativa, que va obtenir a través del creuament de les vides dels seus protagonistes, va anar apropant-se a la ficció sense deslligar-se totalment del

gènere del documental. Aquesta base sòlida que van formar els personatges i les seves vivències van ajudar-la a teixir una ficció suficientment oberta com perquè mostrés l'autenticitat de les vides i els problemes que preocupen als personatges.

La mostra de les diferents cares d'una mateixa realitat, la subtilitat amb la qual l'explica, la veracitat dels personatges i de l'entorn... són alguns dels punts forts en els que les crítiques han incidit i que han fet que el film irrompi amb força en el panorama nacional i internacional. Tot i les bones referències, la millor opció sens dubte és gaudir d'aquest film per nosaltres mateixos, veure com intervé en la nostra actualitat i com ens convida a reflexionar lluny de deixar-nos indiferents.

Sílvia Carmona